

GRAVEN I SKOVEN

*Der straaledede otte sandveje sammen et sted i skoven.
Dær laa i en uventet lysning et cirkelrundt hegnet bed.
Trærnes kroner skiltes, og lyset stod ned fra oven.
Et rum hvori tiden var standset i livets og dødens fred.*

*Dær sad man som barn i dage hvor nuet var evigheden,
mens skyggerne skiftede retning, og sollyset siledede ned.
Med rod som en fyrrestamme. I ro som en fugl paa reden.
Og skoven levede om En. Og solen og dagen skred.*

*Der duftede fyr og tuja, og skovduer gled gennem rummet.
Dyb var den strømmende stilhed, og dæmpet den lyd, det gav,
naar egernes selv var passeret, og uroen om det forstummet,
og frøet af fyrrekogler faldt ned over LINSTOWS GRAV.*

*Dær ligger et vindstille centrum i alle urolige dage,
hvor noget staar stille og strømmer i hvile og evig væxt,
hvor den som har barndommens nogle til stedet kan vende tilbage
og standse hvor tiden er standset – som stentavlens stille text:*

*Der voxer en vejrblidt ener, og vinca, og buxbom, og bregner.
Slidt af de vekslede vejrlig er mønstret som ordene tegner.
Sagteligt rinder den messende text tyst i et skrifstied ud:
SALIGE ERE DE REENE AF HIERTET THI DE SKULLE SKUE GUD*

Rungsted Skovhus, marts 1961.

I ET HALVT AARHUNDREDE
VIRKEDE
C. H. von LINSTOW
GEHEIMECONFERENTSRAAD OVERFØRSTMESTER
STORKORS AF DANNEBROG
MED ERFARINGSRIG INDSIGT
UTRÆTTELIG IVER
USVIGELIG RETSIND
FOR DET KALD DER VAR HANS LIVS KLÆRESTE IID
DET HELLIGEDE OLDINGEN ENDOG SINE SISTE DAGE
DE LANDETS SKOVE DER VARE HANS OMSORG BETROEDE
ERE HANS UFORGLEMMELIGE HÆDERSMINDER
HER HVILER HAN
EFTER SIT ØNSKE
SOM KONGENS NAADE BEVILGEDE SIN TRO TIENER
UNDER DE TRÆERS LY HAN SELV LOD OPELSKE
BEVARENDE HANS ERINDRING
OMSKYGGE DE NU HANS GRAV
HAN BLEV FØDT DEN 14 SEPTEMBER 1740
DØDE DEN 12 APRIL 1823
VELSIGNET AF SIN EFTERLADTE HUSTRU OG BØRN
MED VEEMODSFULD TAKNEMMELIGHED

PIET HEIN

116. C. H. von Linstows grav i Folehave Skov. Tegning af Ib Andersen. Politiken 5.3.1961.